

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμήναιον

Ἐπὶ τῶν συνδυασμῶν.

Κατ' αὐτὰς συζητοῦνται ἐνταῦθα μετὰ θερμότητος τῶν συνδυασμῶν τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τοῦ ἡμετέρου νομοῦ, διὰ τὰς προσεχέας ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν. Δὲν θὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν συνδυασμῶν τούτων, διότι δὲν συνετελέσθη οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀκόμη· θὰ ἐπισκοπήσωμεν δὲ μόνον τὰς κυκλοφορούσας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδέας, ἵνα ἐξάξωμεν τὰ ἐξ αὐτῶν ἀναπόφευκτα συμπεράσματα.

Ὅσα λέγονται περὶ τῶν καταρτιζομένων συνδυασμῶν καὶ ὅσα προβάλλονται πρὸς δικαιοσύνην ἢ ἐξήγησιν τοῦ τοιοῦτου ἢ τοιοῦτου καταρτισμοῦ τῶν, εἰσὶν ἱκανὰ νὰ πείσωσι καὶ τοὺς μᾶλλον ἀγαθοπίστους ἐπὶ τῇ πολιτικῇ παλαίστρᾳ συγκρούονται μόνον ἀτομικὰ πάθη, προσωπικὰ συμφέροντα καὶ ἀλόγιστος φιλοδοξία, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ, αἱ πολιτικαὶ δηλονότι ἀρχαὶ καὶ δοξασαί, τὰ φρονήματα καὶ αἱ παποιθήσεις, οἱ κρινοβουλευτικοὶ ἀγῶνες, τὰ παχέα καὶ ἰσχνὰ λόγια εἰσὶν ὁ πέπλος ὑπ' ᾧ καλύπτονται τὰ πρῶτα. Εἰς πᾶσαν προσέγγισιν ἐκλογῆς ὁ πέπλος οὗτος καθίσταται διαφανὴς καὶ δύναται τις νὰ εἶδῃ εὐκρίτως τὰ ὑπ' αὐτὸν καλυπτόμενα.

Ὅλοι γνωρίζομεν πόσον διέστισθεν ἀπ' ἀλλήλων τὰ παρ' ἡμῖν πολιτικὰ κόμματα μακρὸς καὶ πεισματώδης πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς, καθ' ᾧ παρεωράθησαν οἱ στοιχειωδέστεροι θεοὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ πρέποντος. Ἐντούτοις εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐκλογῆς, καθ' ἣν μέλλει νὰ κριθῇ ὁ ἀγὼν καὶ δι' ἧς θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸν λυσώδη ἀνταγωνισμὸν, πολιτικοὶ ἄνδρες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πολιτικῶν μερίδων καταθέτουσιν ἐν κοινῶν τὰ ἐκλογικὰ αὐτῶν κεφάλαια, ἵνα παρασταθῶσιν ἀδελφωμένοι πρὸ τῶν ἐκλογέων καὶ δείξωσιν αὐτοῖς ὅτι, ἢ μέχρι τοῦδε διάστασις των, αἱ ἀμοιβαῖαι ἐπὶ προδοσίᾳ καταγγελλομένης, ἢ ἐπὶ κλησίς των συμφερόντων τῆς πατρίδος, ἢ το ἢ φενακὴ ὑποκάτω τῆς ὁποίας, ἐκρύπτετο ἡ ψωρῖσσα αὐτῶν κεφαλῆ, μεστὴ ταπεινῶν παθῶν καὶ πολλῆς ἰδιοτελείας.

Εἴπομεν ὅτι κατὰ τὴν παραμονὴν ἐκάστης ἐκλογῆς ὁ πέπλος ὁ καλύπτων τὰς ἀληθεῖς προθέσεις καὶ τὰ κίβδηλα πολιτικὰ φρονήματα τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν καθίσταται διαφανὴς, διὰ τοῦτο βλέπομεν σήμερον, πολιτικούς ἄνδρας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀγωνιζομένους, καὶ δι' ἀπυρορευμένων ἀκόμη ὅπλων, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς μιᾶς πολιτικῆς μερίδος, αὐτομολοῦντας εἰς τὴν ἐτέραν, ἵνα ἐξασφαλίσωσι μίαν θέσιν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ δείξωσιν εἰς τοὺς πολλοὺς ὅτι αἱ πολιτικαὶ πεποιθήσεις των, ἢ πολιτικὴ πορεία των, τὸ πολιτικὸν φρόνημά των, ὑπὲρ ὧν ἐκόπτοντο, ἔνα εἶχον σκοπὸν, τὸ προσωπικὸν συμφέρον.

Φαίνεται ὅτι καὶ ἡ προσεγγίζουσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ δὲν θὰ φεισθῇ τοῦ ἔθνους ἐκ τῆς ἀλγεῖνης ταύτης πείρας. Πολιτικοὶ ἄνδρες ἐπὶ μακρὸν καταγγελλόμενοι ἐπὶ τοῖς αἰσχίτοις, καταραδουρογόμενοι, συκοφαντούμενοι, διασυρμένοι εἰς

τὸν βόρβορον, θὰ προσέλθωσι πρὸ τοῦ ἐκλογέου λαοῦ ἐν συνεταίρισφ' ἐκλογικῶν κεφαλαίων καὶ πολιτικῶν φρονημάτων καὶ θὰ εἴπωσι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἡ λεγομένη πολιτικὴ εἶναι θεατρικὴ σκηνὴ τοῦ χειροτέρου εἴδους, ἐφ' ἧς ἕκαστος κωμῶδὸς ὑποδύεται, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὸ πρόσωπον ὅπερ συμφέρει αὐτῷ. Ἄλλοι πολιτικοὶ ἄνδρες ἐπὶ μακρὸν παίζαντες τὸν ῥόλον τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριώτου, γενόμενοι οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ κατηγοροὶ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ οὐδεμίαν ἀρετὴν ἀναγνωρίζοντες εἰς αὐτήν, οἱ ἐπιδοκιμάσαντες πᾶν κατ' αὐτῆς μέσον, κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν ἐν χριστιανικῷ πνεύματι, συγχωροῦσι τοὺς ἐχθροὺς των καὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς τάξεις των, διὰ νὰ εἴπωσι, διὰ μυρίων στομάτων, εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν· ἀδιασκέδαζε με τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας μας, ἀλλὰ μὴ πιστεῦς εἰς αὐτούς· παίζομεν κωμῶδιαν χάριν σου καὶ εἰμεθα ἔτοιμοι ν' ἀλλάξωμεν ῥόλον πρὸς χάριν μας.»

Διατί ὁ δεῖνα πολιτευτῆς εἰσέρχεται εἰς τοῦτον τὸν συνδυασμὸν; Διότι εἰς αὐτὸν τῷ διδούσι δύο θέσεις, ἐνῶ εἰς ἐκείνον τοῦ ἐδίδον μίαν μόνον. Διατί ἐκεῖνος, ὁ ἄλλος πολιτευτῆς εἰσῆλθεν εἰς τοῦτον τὸν συνδυασμὸν, ἐνῶ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸν, ἄλλοτε τὸν εἶχον διασφύρει πολυτρόπως, ἀνήκον δὲ εἰς τὴν ἀντιθετὸν πολιτικὴν μερίδα; Διότι δὲν ἐπέσθη ἡ Κυβερνήσις τὰ ἐγκαταλελειψῆ συνεπαρχίωτον τὸν πολιτευτὴν, ἢ δ' ἐπαρχία δὲν ἔχει ἀνεκτὰ ρουσφέτια ἵνα κορέσῃ τὴν βουλευτιᾶν δύο βουλευτῶν. Καλὰ ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος, δίκαιον ἔχει.

Ἴδου τὰ αἰτία τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης στάσεως τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ. Ἴδου ποῖοι λόγοι χωρίζουσι τὴν μίαν ἀπὸ τῆς ἄλλης, τὰς παρ' ἡμῖν πατρίδας, ἰδοὺ ὑπὸ ποίων ἀρχῶν μοροῦται τὸ κυβερνητικὸν ἢ ἀντιπολιτευτικὸν πνεῦμα, καθ' ὃ κανονίζονται ὑψίστα ἔθνηκα συμφέροντα καὶ λύονται μέγιστα ζητήματα. Ἴδου πῶς σχηματίζονται παρ' ἡμῖν αἱ πλειονοψηφίαι καὶ αἱ μειοψηφίαι. Καὶ ἔπειτα ἀποροῦμεν πῶς τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα ἀπέτυχε παρ' ἡμῖν καὶ ἐγένετο αἰτία τῆς πολιτικῆς ἡμῶν κακοδαιμονίας καὶ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐγένετο ἀπαθὴς καὶ ἀνάλητος πρὸς τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ τύχας.

Οἱ ἐντόπιοι δικασταί.

Συνεχῶς ἀνώνυμὸς τις συμπολίτης διαβιβάζει ἡμῖν διατριβὰς του κατὰ τῶν ἐντοπίων ἀνωτέρων ἢ κατωτέρων δικαστῶν, ὧν ἀμφισβητεῖ τὴν δικαστικὴν ἀκεραιότητα, ὀνομαστὶ δὲ καταγγέλλει τινὰς τούτων ὡς μὴ ἐμπνόντας πλήρη ἐμπιστοσύνην, αἶτε πολλαπλᾶ ἔχοντας ἐνταῦθα συμφέροντα καὶ ποικίλας σχέσεις, συγγενείας ἐκ γάμου ἢ μακρᾶς διαμονῆς κλπ.

Τὰς διατριβὰς ταύτας τοῦ ἀνώνυμου ἐπιστέλλοντος ἡμῖν δὲν δημοσιεύομεν, διότι δὲν θεωροῦμεν

τὸ σημεῖον εἰς ὃ περιστρέφονται αὐταί, τὸ ἐπὶ καιρὸν σημεῖον ἐξ οὗ δέον ν' ἀρξῆται εὐρεῖα δημοσιογραφικὴ συζήτησις περὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος ἡμῶν· διότι δεύτερον κατ' οὐσίαν θεωροῦμεν ἄδικον τὴν κατὰ τῶν ἐντοπίων, ἢ τῶν ἄλλως πῶς μετὰ τοῦ τόπου συνδεομένων δικαστῶν δυσπιστίαν.

Τὸ ζήτημα θεβαίως ὃ φέροι εἰς μέσον ὁ ἐπιστέλλων εἶναι ἀξίον προσοχῆς καὶ συζητήσεως, διότι δύσκολον δυστυχῶς ἀποβαίνει ν' ἀμφισβητήσῃ τις τὴν θεωρητικὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀποφθέγγατος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀσφαλῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος ἐγγύχαις μία μόνη παρ' ἀνθρώποις ὑπάρχει, τὸ νὰ μὴ εὐρίσκηται τὸ καθήκον αὐτῶν εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ προσωπικὸν συμφέρον· οὐδὲ δύναται νὰ παροραθῇ τοῦτο, ὅτι ὁ Νομοθέτης παρ' οὐδενὸς ἀπήτησεν εἴτε δικαστῆς εἶναι οὗτος, εἴτε ἄλλος δημόσιος ὑπηρετικὸς, ἀρετὴν προβαίνουσαν μέχρις αὐτοθυσίας καὶ συνεπῶς διὰ τινος τούτων ἀπήτησεν ὅπως μὴ ἐπιτελῶσι τὰ ἔργα αὐτῶν ἐκεῖ ὅπου ταῦτα δύναται νὰ εὐρεθῶσιν εἰς ἀντίθεσιν καὶ σύγκρουσιν πρὸς τὰ ἀτομικὰ συμφέροντά των καὶ εὐλόγως τὸ ὅπου τοῦτο ἐθεωρήθη ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, ἢ τῆς ἐγκαταστάσεως, ἢ τοῦ γάμου.

Ἐν Ἑλλάδι ἐν ἧ ἡ δικαιοσύνη ἐν πολλοῖς παραπαίει καὶ πολλὰ κατ' αὐτῆς ἀκούονται πανταχόθεν παράπονα καὶ μετ' ἐπιστάσις ἐξεταζομένη τὰ αἰτία τῆς ἀνεπαρκειᾶς αὐτῆς καὶ τοῦτο θεβαίως πρέπει νὰ ἐξετασθῇ μετ' ἐπιστάσις· μὴ δηλονότι μεταξὺ τῶν ἄλλων αἰτίων ἐμφανῶν καὶ ὑποκεκρυμμένων καὶ ἢ πρὸς τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐξασκοῦσι τὴν ἐαυτῶν ἀρχὴν οἱ δικασταί, σχέσις αὐτῶν, εἴτε ἐκ καταγωγῆς, εἴτε ἐξ ἀγχιστίας, ἀποτελεῖ ἐν αἰτίον τῆς ἀνεπαρκειᾶς τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν, πρὸ πολλοῦ παρακολουθοῦντες τὴν λειτουργίαν τῆς ἐνταῦθα δικαιοσύνης, φρονούμεν ὅτι τοῦτο οὐδαμῶς παρέβλαψεν αὐτὴν παρ' ἡμῖν, οὐδὲ πιστεύομεν εἰς τὸ ἀπόλυτον τῆς ἀρχῆς ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἢ τὰ μᾶλλον δύσκολον νὰ ἐπιτελέσῃ ἀμέμπτος τὰ καθήκοντα αὐτοῦ δικαστῆς ἐν ᾧ τόπῳ ἔχει συμφέροντα ἀτομικὰ, εἴτε συγγενεῖς. Ἐν τῇ γνώμῃ ἡμῶν ταύτῃ μᾶς ἐνισχύουσι πρῶτον τὰ πορίσματα τῆς παρ' ἡμῖν πείρας καὶ δεύτερον αὐτοῦ τοῦ νομοθέτου ἢ σχετικῆ καὶ οὐχὶ ἀπόλυτος γνώμη περὶ τούτου. Ὁ νομοθέτης, ὡς γνωστὸν, δὲν ἐθεώρησεν ἀπόλυτως ἀσυμβίβαστον ἢ ἐπικίνδυνον τὴν ἐνάσκησιν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς παρὰ δικαστῶν καταγομένων ἢ νενυμφευμένων ἐν ᾧ τόπῳ δικάζουσι, διότι εἰς τοὺς Ἑρέτας δὲν ἐπέβαλε τὴν ἀπαγόρευσιν, μ' ὅλον ὅτι οὗτοι δικάζουσι εἰς ἀνώτερον βαθμὴν καὶ τελειωτικῶς λύουσι τὰς διαφορὰς. Δὲν πιστεύομεν ὅτι ὁ νομοθέτης ἐπίστευεν ὅτι ὁ ἀνώτερος δικαστικὸς βαθμὸς ἐμπνέει πλεονέκτηρον χρηστότητα καὶ ἀκεραιότητα, ἢ πλεονέκτηρον σθένος εἰς κατανίκησιν τῶν πειρασμῶν.

Ἄλλὰ καὶ μακρὰ πείρα ἔδειξεν ὅτι μήτε ἢ πρὸς τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐδράζει σχέσις τοῦ δικαστοῦ κατέστησεν αὐτὸν ἀσέβῃ περὶ τὴν ἐκπλήξ

ρωσιν τῶν καθήκοντων του, μήτε ἡ πρὸς τὸν τόπον ἀλλοτριότης του ἀνέδειξεν αὐτὸν ἀδέκαστον καὶ ἀνέντευκτον, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνος μὲν εἶχε βαθύως πεποτισμένην τὴν δικαστικὴν συνείδησίν του ὑπὸ τῆς ἰδέας τοῦ καθήκοντος, οὗτος δὲ εἶχεν αὐτὴν διεστραμμένην ἐκ φαύλης ἀνατροφῆς καὶ ἀτελοῦς παιδεύσεως. Παρ' ἡμῖν κατὰ καιροῦς ὑπῆρξαν εἴτε πρὸ τοῦ νόμου τοῦ περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων, εἴτε μετ' αὐτῶν ἀνώτεροι δικασταί, πολλαπλᾶς ἔχοντες πρὸς τὸν τόπον τοῦτου σχέσεις, εἴτε ἐκ συγγενείας εἴτε ἐκ περιουσίας καὶ ἐνιούτοις οὐδὲ ἐπὶ στιγμήν ἐπένευσαν δυσπιστίαν τινὰ πρὸς τὸ κοινὸν διὰ τὰς σχέσεις τῶν ἐκεῖνας· οὐδὲν ἦν τὸν κατώτεροι δικασταί, πρωτοδίκαι, ἐντόπιοι, δοκιμαστικῶς ἔτυχε νὰ ἐδρεύωσι παρ' ἡμῖν εἴτε κατ' ἀνοχὴν τῆς πρῶταμένης ἀρχῆς, εἴτε κατὰ περιγραφὴν τοῦ νόμου, ἐάν ἦσαν ἄνδρες χρηστοὶ καὶ δικασταὶ ἀκέραιοι οὐδεμίαν ἐδωσαν ποτὲ ἀφορμὴν παραπόνου περὶ τῶν ἐπιτελέσεων τῶν ἔργων τῶν. Ἀπόδειξις τούτου ἔστωσαν αὐτοὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου ἀναφερόμενοι δικασταὶ οἵτινες καίτοι συνδεθέντες πρὸς τὸν τόπον διὰ ποικίλων σχέσεων καὶ ἰδίᾳ ἔχοντες ἕκαστος συμφέροντα περιουσίας, ἐμπνέουσι πάντοτε ἀπερίοριστον ἐμπιστοσύνην καὶ παρ' οὐδενὸς ποτὲ ἠμυρισθητήν ἢ ἀκεραϊότητος καὶ χρησιμότητος αὐτῶν. Ἐκ τούτων οὖν δὲ πόσοι ἐκ τῶν ὑπερηφανῶν δικαστῶν, ζῆνοι πρὸς τὸν τόπον, ἀμέτοχοι πάντως ἀτομικοῦ συμφέροντος, δὲν κατέρριψαν τὸ ἀξίωμα αἰῶν δι' ἀναξιοπροπέτους συμφορὰς καὶ δὲν ἀκεμπόλησαν τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα εἴτε πρὸς τὰ ἰσχύοντα κόμματα, εἴτε πρὸς ἄλλας ἀνωνύμους σχέσεις ἢ συνέδεσαν ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς καπηλευμένους συνήθως τὴν δικαιοσύνην;

Ἐκ τούτων ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ μέγα τῆς ἡμετέρας δικαιοσύνης ἐλάττωμα δὲν εἶναι τὸ ὑπὸ συζήτησιν, ἀλλ' αὕτη παραπαίει ἐφ' ἄλλοις καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν ἀτομικὸν καὶ δικαστικὸν χαρακτῆρα τῶν λειτουργῶν τῆς. Δώσατε εἰς τὴν δικαιοσύνην λειτουργοὺς ἀκεραίους καὶ ἀδέκατους, βαθύως ἔχοντας τὴν συνείδησίν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν καὶ ἀφίσατε αὐτοὺς νὰ ἐπιτελῶσι τὰ ἔργα τῶν ὅπου ἂν θέλουσι προβαίνομεν μάλιστα εἰς περαιτέρω, τοποθετήσατε αὐτοὺς κατὰ προτίμησιν ἐκεῖ ὅπου δύναται νὰ ἐπιβλέπωσιν εἴτε συγγενεῖς ἔχοντας ἀνάγκη τῆς προστασίας τῶν, εἴτε συμφέροντα ἰδία· τούτο ἤθελε πλειότερον ζηλωτὰς τῆς θύσεως τῶν. Ἐξασφαλίσατε τὸν δικαστὴν κατὰ τῆς δυνάμεως τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν τοπικῶν κομμάτων, καταστήσατε πρᾶγμα τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν κατωτέρων, ἐξασφαλίσατε τοὺς δικαστὰς κατὰ τῆς πενίας δι' ἐπαρκεῖς ἀμοιβῆς τῆς κοπιώδους ἐργασίας τῶν καὶ θὰ ἔχετε τὴν καλλίτερον δικαιοσύνην ὅπου δῆποτε καὶ ἂν ἐδρεύη ἕκαστος αὐτῶν, ὅσους δῆποτε συγγενεῖς ἢ συμφέροντα ἔχει εἰς τὴν ἔδραν του.

Ἰδού λοιπὸν ἐπὶ ποίου σταδίου ἡ δημοσιογραφία δέον ν' ἀσχοληθῆ εὐσυνειδήτως ἐάν θέλει ὄντως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀνύψωσίν της, εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ περιωπῆν. Οὐδεὶς βεβαίως ἀρνεῖται ὅτι ἡ δικαιοσύνη τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ διὰ τὴν φυγοπονίαν πολλῶν τῶν ἑαυτῆς λειτουργῶν καὶ διὰ τὴν ἀνικανότητα ἄλλων καὶ διὰ τὴν φλυσιότητα ἐτέρων καὶ διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς μεθοδοσίας, καὶ διὰ τὴν ἐλλείψιν πάσης ἐπ' αὐτῆς ἐποπτείας δὲν ἀπέβη εἰς ἐστὶ παρ' ἄλλαις πολιτείαις, τούτου δ' ἔσκεν ἡ ἡμετέρα κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ θάσις σφάλεται εἰς τὰ καιρὰ, καὶ δὲν δυνάμεθα, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχομεν ἀμεμπτον δικαιοσύνην, νὰ ἔχωμεν καλὴν διοίκησιν, ἐννομον τάξιν, ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ περιουσίας, πίστιν καὶ εὐμερίαν. Ἀλλὰ τὰ μειονεκτήματα τῆς ἡμετέρας δικαιοσύνης δὲν ἐγκαινῶνται εἰς ὅσα καθ' ἑκάστην προσάγονται εἰς τὸ μέσον εἰς συζήτησιν καὶ φραγγελισμὸν, ὡς τὸ τῶν

ἐντοπίων δικαστῶν· ἀλλαγῶν ἐγκαινῶνται τὰ αἰτία τῆς ὀλιθερίας καταστάσεώς της, καὶ εἰς ταῦτα δέον ν' ἀσχοληθῆ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἡ δημοσιογραφία.

Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς ἡμετέρας πατρίδος δημοσιογραφικὴ μέριμνα δέον νὰ περιστραφῆ εἰς δύο τινὰς πρώτον, περὶ τὴν συζήτησιν τῶν γενικῶν μέτρων δι' ὧν ἡ δικαιοσύνη δύναται νὰ φρατολογήσῃ εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀνδρας δεδοκιμασμένου χαρακτῆρος καὶ ὑγιῶν ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς κατὰ πάσης ἐξωτερικῆς ἐπιρροίας, εἴτε τῆς πολιτικῆς, εἴτε τῶν κομμάτων, εἴτε τῶν ἄλλων ἐκμεταλευτῶν αὐτῆς καὶ δεύτερον, νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ ἐξελέγῃ μετὰ θάρρους καὶ παρησιίας τὰς παρεκτροπὰς παντὸς δικαστικοῦ προσώπου ἐπιλαθόμενου τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς του, ὡς καὶ πᾶσαν δικαστικὴν πράξιν παραβιάζουσαν τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον πρὸς γενικὴν ἢ ἀτομικὴν ζημίαν. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἡ κατὰ τόπους δημοσιογραφία δύναται νὰ εὕρῃ εὐρύτατον σταδίου τετιμημένης ἐργασίας καὶ ἐν τούτῳ δύναται σπουδατοτάτως νὰ προσενέγκῃ ὑπηρεσίας τῇ κοινωνίᾳ καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. Καθ' ἑκάστην ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν μεταξὺ τῶν ἐντίμων καὶ ἀμέμπτων δικαστῶν, καὶ δικαστὰς γενομένους τυφλὰ ὄργανα τῶν κομμάτων, ἔχομεν ἄλλους σύροντας μετ' αἰσχύνῃ τὸ δικαστικὸν αὐτῶν ἀξίωμα εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἀκολασίας καὶ λαμβάνοντας ἐπιταγὰς ἐκ τῶν προθαλάμων τῶν φατριῶν, ἔχομεν τέλος δικαστὰς παιδάρια ἀνευ ἀξιοπροπέτας καὶ αἰδοῦ. Κατὰ τούτων δέον νὰ στραφῇ τὸ δημοσιογραφικὸν φραγγέλιον μετὰ θάρρους, καὶ τὸ κέρδος δὲν θὰ ἦναι μικρόν. Ἐχομεν καθ' ἑκάστην ἀφ' ἑτέρου δικαστικῆς πράξεως στραγκαλιζούσας τὸ δίκαιον εἴτε ἐξ ἀνικανότητος ἢ ἀπειρίας τῶν δικαστῶν, εἴτε ἐκ φλυσιότητος αὐτῶν· ἰδού ἕτερον σταδίου δημοσιογραφικῆς ἐργασίας καὶ σωτηρίου ἐλέγχου. Μὴ λεπτολογώμεν ἐπὶ τῆς προελεύσεως τῶν δικαστῶν, ἃς ἐπισκοπήσωμεν μόνον τὴν δικαστικὴν αὐτῶν συμπεριφορὰν καὶ τὴν δικαστικὴν ἐργασίαν καὶ ὅστιαν ἐκείνη ἢ αὕτη δίδει ἀφορμὴν εἰς εὐλόγα παράπονα ἢ εἰς ἐσπίρους ὑπονοίας, ἢ ἐπιτελόμεν τὸ καθήκον ἡμῶν. Τὸ γενικὸν κέρδος τότε ἔσεται μείζον καὶ τὸ ἔργον ἡμῶν ὀλιγώτερον ἄδικον.

Ἀστυνομία.

Καθ' ἑκάστην καταγγέλλεται ἡμῖν διὰ διατριβῶν ἐνοπογράφων καὶ μὴ ἡ ἀθλία κατάστασις τῆς πόλεως ἡμῶν ὑπὸ ἀστυνομικῆν ἐποψίαν καὶ ζητεῖται παρ' ἡμῶν ἡ στηλιτεύσις αὐτῆς. Οἱ ἀναφερόμενοι πιθανὸν νὰ ἔχωσι δίκαιον, διότι τῇ ἀληθείᾳ ἡ πόλις ἡμῶν πρὸ πολλοῦ ἀστυνομίαν δὲν ἔχει, ἀλλὰ καὶ ὁ φορολογούμενος ἐξαντληθεὶς εἰς μάτην ἐπὶ τόσον ἤδη χρόνον ἐπὶ τὸν ἐλεγχὸν τῆς ἀστυνομίας, ἐλαχίστην αἰσθάνεται πλέον ὄρεξιν νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὰ κατ' αὐτὴν, ἐνῶ ἄλλοτε μετὰ πολλῆς θερμῆς καὶ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει αὐτὰ, ἐφιέμενος νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνύψωσιν θεσμοῦ ὃν πανταχοῦ θεωροῦσι τὸν πρῶτον μεταξὺ τῶν θεσμῶν. Τούτο ἀπορρέει ἐκ τῆς πεποθησεως ἧτις ἐμορφώθη ἐν ἡμῖν, ἐκ μακρᾶς παρατηρήσεως, ὅτι ἐν ταῖθα ἀστυνομικὸν σύστημα ἔξινον τοῦ ὀνόματός του καὶ τοῦ προορισμοῦ του εἶναι ἀδύνατον νὰ ἰδρωθῆ καὶ λειτουργήσῃ διὰ πολλοῦ λόγου ἐγκειμένους εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τῆς πόλεως καὶ εἰς ἄλλας τινὰς εἰδικὰς περιστάσεις. Οἱ ἐντιμότεροι καὶ ἰκανότεροι τῶν ἀστυνόμων θέλουσιν ἀποτυγχάνει παρ' ἡμῖν οἰκτρῶς, ἐφ' ὅσον αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι ὄριστάνται ἀναλλοίωτοι. Τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ λειτουργεῖ ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία, εἶναι ὡς τὰ κακὰ ἐκεῖνα κάτοπτρα, ἐν οἷς φαίνονται δυσειδῆ καὶ τὰ ὠραιότερα πρόσωπα. Ἐφ'

ὅσον ἡ ἀστυνομία παρ' ἡμῖν δὲν χειραφετηθεὶ τεταλειως παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν τοπικῶν κομμάτων, δὲν χορηγηθῶσι αὐτῇ ἀφθονα ὑλικὰ μέσα καὶ δὲν ὑποστηριχθῆ ἐν τῇ νομίμῳ ἐνεργείᾳ της, παρὰ τῶν ἠθικῶν στοιχείων τοῦ τόπου, δὲν θὰ ἦναι ποτὲ τίποτε, ἢ μᾶλλον θὰ ἦναι ἐν τῆσπε κοστίζον τῷ τόπῳ ἀκριβὰ, καὶ ἂν τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἀναθέσωμεν εἰς ἄνδρα κεντημένον ὅλα τὰ προσόντα καλλίστου ἀστυνόμου. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς λειτουργεῖ ἐν ταῖθα ἡ ἀστυνομία, μὴ ἐλπίζωμεν ὅτι διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῶν προσώπων θὰ κατορθώσωμεν τι πλειότερον. Ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας ἦλθον ἄνδρες ἄξιοι πάσης ἐμπιστοσύνης, νοήμονες, ἐντιμοὶ καὶ φιλότιμοι, πάντες δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦντον ἀπέτυχον ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῆς ἀρχῆς, διότι πάντες προσέκρουσαν εἰς ἐμπόδια ἐκείναι αὐτῶν κείμενα. Ἄν τινὲς τούτων ἐπέτυχον πλειότερον, τούτο ὀφείλεται εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, αἰτίνας δυστυχῶς δὲν ἀπαντῶνται συνεχῶς, καὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ μείνωσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἅμα αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι ἐξέλιπον. Ἀστυνομία ὀφείλουσα νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις δημοτικῆς ἀρχῆς κομματικῆς καὶ ὡς θεραπειᾶς αὐτῆς, ἀστυνομία ὀφείλουσα ἐν τῇ ἐνεργείᾳ της νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς παραλόγους ἢ υπερβίβλους ἀξιώσεις ἄλλων περὶ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν αὐτοτελῶν φατριῶν καὶ νὰ θεραπεύῃ καὶ τούτων τὰς ἀδυναμίας, ἐπὶ ποινῇ καταδιωγμοῦ, ἀστυνομία τέλος οὐδαμῶθεν ὑποστηριζομένη, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐνεργείᾳ της, παρὰ τῶν καλῶν τῆς κοινωνίας τάξεων καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς στοιχείων, ἠναγκασμένη μάλιστα νὰ παλαίῃ καὶ κατὰ τῶν ἀντιδράσεων, τῶν συκοφαντιῶν καὶ τούτων ἀκόμη, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποβῆ τι πλειότερον τῶν συμπεριβῶν ἀστυνομικῶν συστημάτων, ὧν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν χρησιμότητα ἀπαντᾶ καλῶς γνωρίζομεν. Ἀλλ' εἶναι δυνατόν ν' ἀρθῶσι πάντα ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας; Βεβαίως οὐχί· τότε δὲ προκύπτει τὸ ζήτημα ἐάν συμφέρῃ ἢ διατήρησις πολυδαπάνου συστήματος μηδὲν πράττοντος καὶ ἐάν δὲν εἶναι προτιμώτερον νὰ καταργηθῆ, εἰα ὁ μὲν δῆμος ἐξοικονομήσῃ τὴν δαπάνην τῆς συντηρήσεώς του, ὁ δὲ τόπος ἀπαλλαγθῆ ἀνηθικῶν διδασκαλίας, διότι ἡ κακὴ ἀστυνομία εἶναι κακὸς διδάσκαλος. Ἰδού λοιπὸν τὸ ζήτημα, εἰς ὃ ὀφείλουσιν εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀσχοληθῶσι καὶ ὁ τοπικὸς τύπος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ αἱ συλλογιζόμενοι τῶν πολιτῶν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν κερυτομέθεα ἀπὸ τοῦ νῦν ὑπὲρ τοῦ μὴ ὑπάρχειν τὴν ἡμετέραν ἀστυνομίαν, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον εἴτε εἴθεθεν ὁ τόπος ποθῆται ἀστυνομικὸν σύστημα ἀντάξιον τῶν καιρῶν καὶ τῆς πόλεως, εἴτε μεγάλη τις συμφορὰ, ἐπερχομένη ἐκ τῆς ἐλλείψεως καλῆς ἀστυνομίας, ἧτις δὲν θὰ βραδύνη νὰ ἐπέλθῃ, διδάξῃ εἰς ὅλους ἡμᾶς, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπάρχωμεν ὡς πόλις, ὡς κοινότης, ὡς ἄτομα, ὡς οἰκογενεάρχαι, ὡς ἐπιτηδευματῆται, ὡς ἰδιοκτῆμονες, ἀνευ καλῆς ἀστυνομίας. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, ὀφείλομεν νὰ τὸ εἴπωμεν τὴν αἰτίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἀστυνομικῆς ἀθλιότητος πρωτίστως ἀποδίδομεν εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν, ἧτις οὐδεμίαν αἰσθάνεται ἀνησυχίαν ἐπὶ τῇ ἐλλείψει καλοῦ ἀστυνομικοῦ συστήματος καὶ ἧτις οὐδέποτε μεμψιμοιρεῖ πλειότερον, παρὰ ὅταν ἐκδηλοῦται παρ' ἡμῖν ἐνεργεία τις πρὸς ἀνύψωσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας εἰς περιωπῆν τινὰ. Ἐφ' ὅσον ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία εἶναι μᾶλλον ἀνίκανος καὶ οὐδὲν πράττει, ἐπὶ τοσοῦτον τὸ κοινὸν πνεῦμα ἐν ταῖθα εἶναι ἡμερον καὶ εὐχαριστημένον· μήτε λόγος γίνεται τότε περὶ ἀστυνομίας, οὐδὲν παράπονον, οὐδεμίαν παράστασις· μόλις κινήθῃ ὀλίγον τὸ φάσμα αὐτῆς εἰς ἐνεργίαν, ὕβρεις καὶ αὐτῆς, συκοφαντίαι, παράπονα, καταγγελταί, δυσφορία, ἀγανάκτησις. Τί σημαίνει τούτο; ἐν βραχυλογίᾳ· ὅτι δὲν θέλομεν καλὴν ἀστυνομίαν καὶ ὅτι

δὲν ἔγουνσι ὅλον τὸ πταίσμα ἐπὶ τῇ ἐλλείψει αὐ-
τῆς, ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον καθήκον νὰ προνοήσωσι
περὶ τοιαύτης καὶ οἵτινες γνωρίζουσι νὰ ἔπωρε
λῶνται ἐκ τῆς ἐλλείψεώς της. Ἴσως τὰς διαθέ-
σεις ἡμῶν ταύτας μεταβάλλῃ ἐπροσδοκῆτός τις μὲν
κατὰ τοὺς πολλοὺς, λίαν δὲ πιθανὴ καὶ ἐπικειμέ-
νη κατὰ τοὺς ὀλίγους, σ υ μ φ ο ρ ᾶ, ὡς καὶ ἀνω-
τέρω εἴπαμεν.

Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν ὄλων τούτων εἶναι ὅτι,
δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν καλὴν ἀστυνομίαν, ἐφ'
ὅσον ὑφίστανται παρ' ἡμῶν αἱ περιστάσεις αἱ ἄνω
ὑπαινιξάμεθα· ὅτι διὰ τὴν ἀστυνομικὴν ἀθλιότη-
τα δὲν πταίουσιν οἱ κατὰ καιροὺς ἀστυνόμοι, ἀλλὰ
τὸ σύστημα ὑφ' ὃ λειτουργεῖ παρ' ἡμῶν ἡ ἀστυνο-
μία, ὅτι ὁ τόπος δὲν θὰ ἔχῃ καλὴν ἀστυνομίαν ἐφ'
ὅσον δὲν ποθῆσιν τοιαύτην καὶ τέλος ὅτι οὐδεὶς
ἐξ ἡμῶν θέλει καλὴν ἀστυνομίαν. Ἦδη πρέπει
νὰ μὴ ἀναμένωμεν τὰς συνεπείας τῶν μεταβολῶν
τῶν προσώπων, ἀλλὰ τὰς συνεπείας τῶν διαθέ-
σεών μας· ποῖαι τινὲς θὰ εἶναι θὰ τὰς δείξῃ τὸ
μέλλον.

Τὸ τελωνιακὸν κατὰστημα.

Προκειμένου νὰ γνωμοδοτήσῃ κατ' αὐτὰς ἡ ἐκ
μέρους τῆς Κυβερνήσεως διορισθεῖσα Ἐπιτροπὴ περὶ
τῆς καταστάσεως τοῦ κατασκευαζομένου κρηπι-
δώματος, καὶ περὶ τοῦ ἀν ἦται κατάλληλος ἢ πρὸ
δύο καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ὑπὸ τῆς ἰδίας Κυβερνήσεως
ἔριστικῶς ἐγκριθεῖσα θέσις, ἣτις πρὸ πολλοῦ προ-
παρασκευάζεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τελωνια-
κοῦ καταστήματος, ἡ ἐὰν ἦται προτιμητέα ἢ πλη-
σίον τῶν συνεργείων Μανιάκ θέσις, ἐκφράζω καὶ γὰρ
τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις κατόπιν τῶν ὄσων ἐγρά-
φισαν περὶ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης γνώμης.

Αὐν. Τὰ τελωνιακὰ καταστήματα ἐξυπηρε-
τοῦσι κυρίως τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ
δέον νὰ ἦται τὸ κύριον μέλημα πάσης Κυβερνή-
σεως, διότι τοῦτο ἀείποτε ὑπῆρξε καὶ ἔσται τὸ
κύριον στοιχεῖον τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῶν
πόλεων καὶ ἰδίως τῶν Πατρῶν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο
ἐνασκεῖται κυρίως εἰς τὸ κεντρικὸν μέρος τῆς πό-
λεως, τὸ περιλαμβανόμενον καθέτως μὲν ἀπὸ
τοῦ Μερκάτου μέχρι τῆς παραλίας μεταξὺ τῶν
ἑδῶν «Κολοκοτρώνου» καὶ «Ἀνεξαρτησίας» ἐρι-
ζοντίας δὲ ἀπὸ τῆς οἰκίας Πετσάλη μέχρι κατα-
στήματος Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀνάγκη νὰ πλησιάσῃ
ὅσον ἐνεσται τὸ τελωνεῖον, διότι καὶ οἱ ἐμπορευ-
μενοὶ εὐκολύνονται εἰς τὴν προφύλαξιν καὶ μετα-
φορὰν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ εἰς τὰς συχνὰς με-
τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν σχέσεις των, καὶ τὰ συμ-
φέροντα τοῦ δημοσίου προφυλάττονται ἀπὸ πά-
σης ἐνδεχομένης ἐπιζημίου συνεπείας, διευκολύ-
νονται δ' ἄλλως τε διὰ τὴν ὑπάρχουσαν μεγά-
λην προκυμαίαν, οὗσαν ὡς μεταίχιμιον οὕτως εἰ-
πεῖν μεταξὺ τῶν δύο λιμένων ἀρκτικοῦ καὶ με-
σημβρινοῦ, ἡ τε φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις τῶν
ἐμπορευμάτων καὶ ἰδίως τῆς σταφίδας, ὡς καὶ
ἡ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς τὰς πλησιέστερον κειμένας
ἀποθήκας καὶ ἄλλα καταστήματα, ὡς διευκολύ-
νεται καὶ ἡ δημοσία σχετικὴ ὑπηρεσία ἰδίως διὰ
τοὺς ἐξωθεν ἐρχομένους ἐπιβάτας εἰς οὓς εἰς τὸ
κεντρικώτατον τοῦτο μέρος τῆς πόλεως παρέχε-
ται προχείρως πᾶσα εὐκολία καὶ ἀσφάλεια, ἐνῶ
πάντα τὰ ἐναντία ἤθελον συμβῆ, ἀν κτισθῇ τὸ
τελωνεῖον εἰς τὸ ἀπόκεντρον μέρος (συνεργεῖα
Μανιάκ) ἀφοῦ μάλιστα τὸ τελωνεῖον καὶ ἐπὶ
Τουρκοκρατίας ἔκειτο εἰς τὸ κεντρικὸν καὶ λίαν
κατάλληλον τοῦτο μέρος, καὶ ἀφοῦ σήμερον κατὰ
τὰς ἐφημερίδας σκέπτονται νὰ μεταθέσωσι χάριν
τοῦ ἐμπορίου, τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς, εἰς τὴν κεν-
τρικὴν θέσιν «Τζελέπη».

Βον. Ὁ προβαλλόμενος λόγος τῶν ζητούντων
τὴν μετάθεσιν διὰ νὰ μὴ σμικρυνθῇ δὴθεν ὁ χώρος
τοῦ μεσημβρινοῦ λιμένος, εἶναι ἀνυπόστατος, διότι
εἴτε εἰς τὸ ἐν εἴτε εἰς τὸ ἄλλο μέρος ἐγερθῇ, ἡ
αὐτὴ μείωσις τοῦ χώρου τοῦ λιμένος θὰ ἐπέλθῃ.

Τόσον δὲ ὁ λόγος οὗτος καθὼς καὶ ἡ προβαλλο-
μένη ἀσχημὰ τῆς ἀπόψεως τῆς πόλεως (ἣτις
ἤθελε συμβῆ ὁμοία καὶ εἰς τὸ ζητούμενον μέρος
τῶν συνεργείων Μανιάκ) μετρίζονται κατὰ πολὺ
ἀν ἀντὶ νὰ γίνῃ τὸ νέον τελωνεῖον, ἐφ' ὅλου τοῦ
σχεδιασθέντος χώρου, τοῦ μεσημβρινοῦ λιμένος,
ἐδράζετο ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης προκυμαίας, (καὶ
ὑπάρχει ἐν καιρῶς καὶ εὐκολία) εὐρυνομένης
κατ' ὀλίγον μὲν πρὸς τὸν μεσημβρινὸν λι-
μένα, διὰ νὰ μὴ σμικρυνθῇ τοσοῦτον οὗτος, κατὰ
περισσότερον δὲ μέρος, καθόσον ἀναγκαῖα πρὸς
τὸν εὐρύτατον ἀρκτικὸν λιμένα, καὶ ἐὰν λάβῃ μὴ
κοσ ὅσον ἀπαιτεῖται ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῆς λίαν
ἐπιμήκου προκυμαίας, διὰ ν' ἀποτελεσθῇ κανονι-
κώτατον κατὰστημα, τριπλάσιον ἢ τετραπλάσιον
τοῦ ὑπάρχοντος, ἐν σχήματι ἐπιμήκουσ τραπέζιου,
κατὰ σμικρὸν ἐμποδίζον τὴν ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θη-
λάσσης ἀποψίν καὶ μόνον ἀπέναντι τῆς ἐδοῦ ἀά-
γίου Νικολάου», ἀφιεμένου τοῦ] ἀπαιτουμένου
χώρου εἰς τὸ μέσον τῆς προκυμαίας διὰ τε τὴν
ἐξ ἀμφοτέρων τῶν λιμένων ἐκφόρτωσιν καὶ φόρ-
τωσιν, στεγοζομένου δὲ δι' οἰκοδομῆς, ἐπὶ ὑψη-
λῆς ἀψίδος, χρησιμεύουσης ὡς γραφεῖα κλπ. καὶ
κλειομένου τὴν νύκτα πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πρὸς τὴν
πόλιν μέρος διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων. Τοιοῦτον κομ-
ψὲν κατὰστημα καὶ ὀλιγοδάπανον μάλιστα, εἶχε
σχεδιασθῆ παρ' ἐγκρίτων μηχανικῶν κατὰ τὸ 1880
ἐπὶ ὑπουργοῦ Σωτηροπούλου, ὅπερ ἐφάνη εὐάρεστον
καὶ εὐπρόσδεκτον, ἐγκριθὲν καὶ παρὰ τῆς τότε
ἐιδικῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἔσχον καὶ ἐγὼ
μέρος, ὅπερ οὔτε τὸν χώρον τοῦ μεσημβρινοῦ λι-
μένος, πᾶν ἐσχάτως περιορισθέντα ἀπὸ τὴν νεο-
αποφασισθεῖσαν διαπλάτυσιν τοῦ κρηπιδώματος,
θὰ ἐμείου τοσοῦτον, οὔτε τὴν ἀποψίν τῆς πόλεως
τοσοῦτον θὰ ἐμπόδιζεν, οὔτε τὸν περίπατον ἐπὶ
τῆς αἰμασιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς
πόλεως θὰ ἐπηρέαζε, ἢ τὴν θαλασσίαν αὔραν,
ὡς τινες λέγουσι, θὰ παρεκάλυεν. Ὁ δὲ ἰσχυρι-
σμός τοῦ πρώην τελώνου Ῥεδιάδου, ὅστις ἴσως
ἐπηρέασε καὶ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι
τὸ τελωνεῖον ἔδει γενεσθαι δλόκληρον εἰς τὸν με-
σημβρινὸν παρὰ τὴν προκυμαίαν λιμένα χάρις πα-
ρεμποδίσσεως ἰδίως τῶν λαθρεμποριῶν καὶ πρὸς εὐ-
κόλιαν τῆς ὑπηρεσίας, εἶναι ἀνυπόστατος διότι
οὐδαμῶς ἄλλοθι τῆς θέσεως ταύτης δύναται διὰ
τῶν κεντρικῶν νὰ παρεμποδισθῇ ἀποτελεσματικώ-
τερον τὸ λαθρεμπόριον, καὶ ἡ ὑπηρεσία ἠδύνατο
νὰ ἦται συνδεδεμένη καὶ ἐνιαία, καθόσον ἐν συνε-
χῆς κατὰστημα θὰ ἦτο, ὑπηρετούμενον ἐξαισιῶς
ὑπὸ τῶν δύο λιμένων καὶ μόνον διὰ τὴν φόρτω-
σιν καὶ ἐκφόρτωσιν θὰ ἀρίστο κενὸν ὑπόστεγον
μέρος περιφρακτὸν διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων πρὸς
τὸ μέρος τῆς πόλεως.

Αἱ προκυμαῖαι ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐξυπηρε-
τοῦσι, δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύωσι συνάμα καὶ
πρὸς ἀναψυχὴν καὶ περίπατον, ὡς καταλαμβα-
νόμεναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἐμπορεύματα ἐν
γένει πρὸς φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν. Εὐτυχῶς
ἔχομεν εὐρύτατην μάλιστα αἰμασίαν ἰκανοῦ μή-
κου ἐκατέρωθεν χάριν περιπάτου, μὴ παρεμποδι-
ζομένης καὶ τῆς θαλασσίας αὔρας, ἀρκεῖ νὰ καθαρ-
ίζται καὶ μὴ καλύπτεται ὑπὸ παντοίων ἀκαθάρ-
των ὕλων.

Γον. Ὁ λόγος ὅτι μετὰ τινα καιρὸν (ἴσως
μετὰ αἰῶνα ὀλόκληρον) ἐνδεχόμενον, τὸ ἐμπορικὸν
κέντρον τῆς πόλεως νὰ μετατεθῇ ἀπὸ τῆς ἐδοῦ
«Βρομοῦ» εἰς τὸ διαμέσον τῆς ὁδοῦ «Καλαθρότων»
καὶ «ἁγίου Ἀνδρέου», καὶ διὰ τοῦτο χάριν τοῦ
ἐμπορίου δέον νὰ προτιμηθῇ ἡ θέσις «συνεργεῖα
Μανιάκ», δὲν πρέπει οὔτε κἂν ν' ἀναφέρηται. Τὸ
ἐμπορικὸν κέντρον εἶναι καὶ ἔσται ἐπὶ πολὺν χρό-
νον ὅπου καὶ σήμερον, ἀπὸ ἡμίσεως αἰῶνος (ἔστω
καὶ ἀν παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ πόλις θὰ προεκταθῇ
πέραν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου μόνον πρὸς μεσημβρίαν),
ἐνῶ κατ' ἀνάγκην θὰ γίνῃ τοιαύτη προέκτασις
καὶ πρὸς ἄρκτον, ὅπως ἡ πολυχρόνιος πείρα μᾶς
διδάσκει, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὰς ἄλλας πόλεις,
π. χ. ἐ ὁδὸς Ἀκαδημίας ἐν Ἀθήναις, δὲν θὰ ἀν-

τικαταστήσῃ εὐκόλως τὰς ἐδοῦς Ἐβροῦ καὶ Αἰό-
λου ἄλλως τε δὲ καὶ ὑπὸ πολιτικῶν ἔποψιν
αἱ Κυβερνήταις δὲν πρέπει εὐκόλως καὶ ἀπο-ό-
μως νὰ μεταφέρωσι τὰ ἐμπορικὰ κέντρα τῶν πό-
λεων εἰς ἄλλα ἀπόκεντρα μέρη, ἀνευ αἰτίας ἀν-
ναποδράστου, ἐπὶ προφανῆ ζημίᾳ τῶν πολιτῶν.

Ὅφειλω ἐπὶ τέλους νὰ διασαφίσω, ὅτι ἐφημερί-
τις ἀνέφερον ἐσχάτως, ὅτι καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐνι-
στάμην νὰ γίνῃ τὸ τελωνεῖον ὅπου ὤρεσθη καὶ
κατόπιν ὑπέκυψα εἰς ἀλλεπαλλήλους παρακλήσεις
καὶ ὑπέγραψα εἰς τὴν σχετικὴν ἀναφορὰν. Εἶναι
ἀληθές, ὅτι τὸ κατ' ἀρχὰς παρενεύθη καὶ
ἠπόρησα μάλιστα διὰ τὴν παράτολμον μεγίστην
ἐπέκτασιν τοῦ χώρου τοῦ τελωνεῖου μέχρι τῆς οἰ-
κίας Γερούση (πρώην Κισικιρδῆ) φράσσουσαν ὑπερ-
διπλασίαν σχεδὸν ἔκτασιν τῆς παραλίας αἰμασιᾶς
καὶ ἰδίως τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Ἐβροῦ, ἐτύχχανον
δὲ τότε καὶ μέλος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ
ὤρελλον κατὰ καθήκον νὰ ἐμμένω εἰς τὸ σχέδιον
τοῦ Πασχάλ, ἀλλὰ κατόπιν, ἀφοῦ παρητήθη
καὶ ἀφοῦ ἐλήρθσαν ἄλλα μέτρα εἰς περιορισμὸν
τοῦ χώρου τοῦ τελωνεῖου καὶ εἰς ἐπέκτασιν τοῦ
λιμένος καὶ πρὸς ἄρκτον, ὑπέγραψα εἰς τὴν ἐν
λόγῳ ἀναφορὰν.

N. Θωμόπουλος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυρια-
κῆς, πολυπληθεῖς ἀντοπρόσωποι τοῦ ἐμπορίου τῆς
πόλεως ἡμῶν καὶ ὄλων αὐτοῦ τῶν κλάδων, ἐν
σώματι μετέβησαν εἰς τὸ Νομαρχιακὸν κατὰστη-
μα καὶ παρεκάλουν τὸν κ. Νομάρχην, ἵνα μετα-
βιβάσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν τὴν
εὐχὴν των, ὅπως μὴ ἀναβληθῇ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ
περὶ καταργήσεως τῶν Διαφυλλίων τελῶν νομο-
σχεδίου, ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ὁποῦ, ὁ τόπος
ἀπεκδέχεται σημαντικὰ ὄφελῃ καὶ ἀνάπτυξιν. Ὁ
κ. Νομάρχης Δρ. Βαμπᾶς ὑπεδέξατο μετὰ τῆς
διακρινούσης αὐτὸν εὐγένειας τοὺς προσελθόντας,
ἐξετίμησε κατ' ἄξιαν τὴν γνώμην τῆς ἐμπορικῆς
τέρας πόλεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπεσχέθη τὴν
διαβίβασιν τῆς εὐχῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ
τὴν Κυβέρνησιν. Οἱ ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει ἀνήκον-
τες βουλευταὶ τῆς ἡμετέρας ἰδίως ἐπαρχίως, δια-
σαλεύουσιν ἑαυτοῦς ἐν τῇ συνειδήσει τῆς πόλεως
μας, διὰ τῆς ἀντιδράσεως αὐτῶν κατὰ τόσῳ σα-
φῶς καὶ γενικῶς ἐκπεφρασμένης γνώμης τῶν ἐν
αὐτῶν συμπολιτῶν.

— Εὐτυχῶς ἀπὸ τινος τὰ κατὰ τῆς ζωῆς ἡ
τῆς υγείας τῶν πολιτῶν ἐγκλήματα οὐσιωδῶς ἡ-
λατιώθησαν παρ' ἡμῶν, ἡ δ' ἀρχὴ τῆς ἐλαττω-
σεως ταύτης συμπίπτει πρὸς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν
ἡ ἐνταῦθα Μοιραρχία ἐπελάβετο καὶ διενεργεῖ τὸν
ἀφοπλισμὸν τῶν κατοίκων καὶ ἰδίᾳ ἐκείνων των
τάξεων, αἵτινες εὐεπίφοροι πρὸς τὸ ἐγκλημα καὶ
ζῶσαι ὑπὸ περιστάσεις εὐνοούσας αὐτὸ, συχνότε-
ρον ὑπόκεινται εἰς τὸν πειρασμὸν αὐτοῦ. Τοῦτο
δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τυχαίαν συμπτωσιν,
ἀλλ' εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ μέτρου τοῦ
ἀφοπλισμοῦ ἢ τῆς περιστολῆς τῆς παρανόμου ὀ-
πλοφορίας, ἣτις οὕτω δεικνύται ἡ κυριώτερη πα-
ραγωγὸς αἰτία τῶν ἐγκλημάτων. Οὕτω διὰ τῶν
πραγμάτων καὶ ὡς εἰπεῖν πειραματικῶς ἀποδει-
κνύεται ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι κατὰ
κόρον ἐπανελάβομεν, ὅτι: τὰ κατὰ τῆς ζωῆς ἡ
τῆς υγείας ἐγκλήματα παρ' ἡμῶν κατὰ τὸ πλεῖ-
στον, ὀφείλονται εἰς τὴν παράνομον ὀπλοφορίαν,
ἣτις εἶχεν ἀποβῆ σχεδὸν γενικὴ καὶ δεῖ ἡ κατα-
στολὴ αὐτῆς, ἠθέλην ἐπιφέρει τὴν μείωσιν των.
Περὶ τούτου ἔδει νὰ πεισθῇ τις ἐὰν ἀπέβλεπεν εἰς
τὰς ἀμέσους αἰτίας τῶν παρ' ἡμῶν τελουμένων
ἐγκλημάτων, διότι ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ἦταν ἀποτελέσματα ἀσημάντων ἐρίδων καὶ συ-
νήθων διαπληκτισμῶν, οἵτινες ἐνῶ ἔδύνατο νὰ
καταλήξωσιν εἰς μίαν ὕβριν, ἢ ἐν ῥάπισμα, κατέ-
ληγον εἰς μίαν μαχαίριαν, ἢ μίαν πιστολίαν, διό-

τι εί διαπλεκτιζόμενοι εν τῷ ἐρεθισμῷ των κα-
τέφυγον εἰς τὰ ὄπλα ἃ εἶχον πρόχειρα. Μέχρι
τιῶς λοιπὸν ἐδόθη ἐνταῦθα διὰ τῶν πραγμάτων
ἢ λύσις τοῦ ζητήματος, τοῦ ἀπασχολήσαντος ἐπὶ
μακρὸν τὸν ἡμερήσιον τῆς Πρωτευούσης τύπον,
περὶ τῶν αἰτίων τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν παρ'
ἡμῖν ἐγκλημάτων καὶ τῶν μέσων τῆς περιστολῆς
τῶν καταργήσατε τὴν ὀπλοφορίαν, καὶ τὰ ἐγ-
κλήματα περιτέλλοντα κατὰ τὰ δύο τρίτα τὸ
ἕτερον τρίτον θέλει ὑφίστασθαι, ἐφ' ὅσον ὑφίσταν-
ται ἄλλα τινὰ αἴτια, παραγωγὰ τοῦ ἐγκλήματος
ἄτινα οὐδέποτε θέλουσι λείπει ἐκ τῶν νεωτέρων
κοινωνιῶν. Δίκαιον εἶναι καὶ πάλιν νὰ ἐπαναλά-
θωμεν, ὅτι τὴν μερικὴν ταύτην τοῦ ζητήματος
λύσιν, παρέσχεν ὁ ἐνταῦθα ἀντιμειράρχος κ. Βλα-
χόπουλος, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν αὐτὸν νὰ ἐξα-
κελοθῆσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ τῆς παρανό-
μου ὀπλοφορίας μέτρων του, ἅτινα ἐδείχθησαν
τόσῳ ἀποτελεσματικά.

— Ἐδημοσιεύθη εἰς τοὺς «Κοιροῦ» τῶν Ἀ-
θηνῶν ὅτι ἀπεστάλη ἐκ Πατρῶν εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν ἀρχιτέκτων ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου, ἵνα
σπουδάσῃ τὸν Βυζαντινὸν ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμὸν
ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σο-
φίας καὶ ἄλλων Βυζαντινῶν ναῶν, ἐφαρμώσῃ δὲ
τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ νέου ναοῦ
τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου· τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές,
οὐδεὶς ἀρχιτέκτων ἀπεστάλη πρὸς τὸν ἀνω σκο-
πὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν, διότι εἶναι ἤδη ἀπο-
φασισμένον τὸ σχέδιον τοῦ νέου ναοῦ, νὰ ἐπιτευχθῇ
διὰ διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ἀρχιτεκτόνων, ὅστις
καὶ προκηρῶσεται λίαν προσεχῶς. Ὅσον δ' ἀφο-
ρᾷ τὴν ἄλλην πληροφορίαν τῆς Συναδέλφου, ὅτι
πολλοὶ ἀρχιτέκτονες ἐν Ἀθήναις ἀσχολοῦνται εἰς
τὴν κατάρτισιν ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου, ἐπὶ τῇ
θάσει τῆς περὶ τὰ τέλη παρελ. Μαρτίου δημοσι-
ευθείσης διακηρύξεως τοῦ κ. Δημάρχου Πατρῶν
καὶ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Δαμασκηνοῦ, πα-
ρατηροῦμεν ὅτι ἡ διακήρυξις ἐκεῖνη ἠεκυρώθη ὑπὸ
τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὡς ἐκδοθεῖσα ὑπὸ ἀ-
ναρμοδίων προσώπων καὶ ἐμὲν εἰς θέσιν νὰ θε-
βαιώσωμεν ὅτι οὐδεὶς διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργη-
θῆναι ἐπὶ τῇ θάσει τῆς διακηρύξεως ἐκεῖνης καὶ εἰς
μάτην κοπιῶσιν οἱ ἐνασχολούμενοι ἐν Ἀθήναις ἀρ-
χιτέκτονες εἰς κατάρτισιν σχεδίου διὰ τὸν ἡμέ-
τερον ναόν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας δημοσιευθήσεται
ἡ νέα διακήρυξις καὶ ἐπὶ τῇ θάσει ταύτης οἱ κ. κ.
ἀρχιτέκτονες δύνανται νὰ ἐργασθῶσιν.

— Τὸν οἶκον τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν συμπολίτου
κ. Ἀλεξίου Θεοδοπούλου, προέδρου τοῦ δημοτικοῦ
συμβουλίου εἰς βαρὺ ἐβύθισε πένθος ὁ θάνατος τοῦ
δεκαεξατοῦς υἱοῦ τοῦ Ἀάμ. πρου, νέου εὐφυε-
στάτου καὶ ἐπιμελοῦς, ἐπισυμβᾶς ἐν Σύρω, ὅπου
μετὰ τῆς μητρὸς του ὁ νέος διέμενε πρὸ τινος
πρὸ νοσηλείαν. Ἡ πρόωρος ἀπώλεια τοῦ νεοῦ
Ἀάμ. πρου καταθλίβει βαθύτατα τὴν οἰκογένειαν
αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὸν ἐν τῇ
ζωῇ ὡς φύσιν ἀγαθὴν καὶ ἐγκλείουσαν τὰ σπέρμα-
τα πολλῶν ἀρετῶν καὶ μεγίστης ἐπιδόσεως, καὶ
τὴν στοργὴν τῶν γονέων του, ἧτις δοκιμάζε-
ται δεινῶς εἰς τὰ τραφερώτατα αὐτῆς αἰσθήματα.
Ὁ Θεὸς γένοιτο παρήγορος τοῖς γονεῦσι καὶ ἀδελ-
φοῖς αὐτοῦ, ἀνακούφισις δὲ τοῦ ἄλγους των ἢ
συμμετοχὴ εἰς τὸ ἄλγος των πάντων τῶν φίλων
των.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθ. Παρασκευῆς ἐτε-
λεύτησεν ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐπομένην ἐκκιδεῖται
προσηκόντως, ὁ σεβαστὸς συμπολίτης ἡμῶν Πα-
ναγῆς Βύμορφόπουλος τυπογράφος, ἀνὴρ δὲ χρη-
στός καὶ ἐντιμὸς. Ὁ μακαρίτης Βύμορφόπουλος
ἐγένετο ἐκ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τυπογραφείων
ἐνταῦθα καὶ συνετέλεσεν πλείοτερον παντὸς ἄλλου
εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τυπογραφίας παρ' ἡμῖν, ἧς
συνεμερίσθη ὅλας τὰς δυσμενεῖς τύχαις κατὰ τὸν
παρελθόντα χρόνον. Ἀποθανὼν, ἐγκαταλείπει
μνήμην ἀγαθὴν, ἐντιμον ὄνομα καὶ υἱοῦς καλλι-
στοῦς καὶ φιλοτίμους συνεχίζοντας τὴν ἐντιμον ἐρ-
γασίαν τοῦ πατρός των ἐν τε τῇ τέχνῃ καὶ τῇ
κοινωνίᾳ.

— Συνιστῶμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἡμετέ-
ρων συμπολιτῶν τὸ ἀνωτέρω καταχωριζόμενον
ἄρθρον τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Νικολ.
Θωμοπούλου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «τὸ τελωνειακὸν
κατάστημα», διότι ἐκτὸς διτι ἐνέχει ἀληθείας ἀ-
νάμνησθητῆτους καὶ ἀκαταμαχίτους, προέρχεται,
ἐξ ἀνδρὸς ἐντριβεστάτου εἰς τὰ τῆς πόλεως ἡμῶν
ἐπὶ μακρὸν δ' ἐγκύψαντος εἰς τὴν μελέτην τοῦ
Λιμενικοῦ ζητήματος καὶ τῶν συναφῶν αὐτῷ, ἀφ'
ἧς διετέλε μέλος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ
ἐκ τοιούτων ἀνδρῶν γνώμη εἶναι πάντοτε εἰσα-
στή καὶ ἀκουστή, ὅποταν μάλιστα στηρίζεται ἐπὶ
ἐπιχειρημάτων καὶ λόγων ἀκαταμαχίτων.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κων-
σταντινίδου ἐξεδόθησαν τὰ τεύχη 15ον. καὶ 16ον.
τοῦ Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ τοῦ κ. Α. Ν. Γιάνναρη,
ὕρρητου ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἀρχόμενα
ἀπὸ τῆς λέξεως π λ ἄ ξ ι π π ο ς καὶ φθάνοντα εἰς
τὴν λέξιν π υ ρ ο κ ὄ ρ α ξ. Τὰ τεύχη 17ον. καὶ
18ον. ἐκδοθήσονται ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός.
Τὰ δὲ τελευταῖα 19ον. καὶ 20ον. ἐντὸς τοῦ Σεπτεμ-
βρίου, ὅτε ἀποπερατοῦται ὁ πράγματι μικρὸς
θ η σ α υ ρ ὀ ς οὗτος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Γνωστὸν ποιεῖται διτι ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν
ἐγγράφων γενικῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τοῦ
Ἁ. Γ. Γυμνασίου ἐνταῦθα, ὠρίσθη ἡ 4 Ἰουλίου καὶ
ὡρα ἡ 8 π. μ. Μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῶν θέλει
γνωρισθῆ ὡσαύτως καὶ ἡ τῶν προφορικῶν ἐναρξίς
Πάτραι τῇ 1 Ἰουνίου 1890
(Ἐκ τοῦ Γυμνασιαρχείου.)

ΒΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΘΗΝΩΝ — ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

ΛΟΥΤΡΑ ΡΙΟΥ

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 6 Ἰουνίου προσ-
τιθενται χάριν τῶν Λουτρῶν Ῥίου δύο εἰς ἀμα-
ξοσταχίαι εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐν ἐνεργείᾳ, κατὰ
τὸ ἀκόλουθον δρομολόγιον:
ΠΑΤΡΑΙ παραλία 6.45 π.μ. 8.20 π.μ. 11.30 π.μ.
4.30 μ.μ. 6— μ.μ.
ΡΙΟΝ ἀφιξ. 7.01 π.μ. 8.35 π.μ. 11.42 π.μ.
4.47 π.μ. 6.15 μ.μ.
ΡΙΟΝ ἀναχ. 9.15 π.μ. 2.40 μ.μ. 6.50 μ.μ.
7.39 μ.μ. 7.53 π.μ.
ΠΑΤΡΑΙ παραλία 9.30 π.μ. 2.55 μ.μ. 7.05 μ.μ.
7.55 μ.μ. 8.10 π.μ.

Τιμαὶ εἰσιτηρίων μετ' ἐπανόδου:
Α'. Θέσις δρ. 1. Β'. λ. 80 Γ'. λ. 50.
Ἐν Ἀθήναις 30 Μαΐου 1890.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.)

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1 Σεβρίου ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν
Ῥήγα Φερραίου καὶ ἀντικρὺ τοῦ στενοῦ Κουλουμπῆ
γινωστῆ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μάγνας οἰναπόθῆκῃ, δυνα-
μένη μετὰ κατὰλληλον ἐπισκευὴν νὰ χρησιμεύσῃ
καὶ ὡς σταφιδαποθήκη.
Πληροφορίαι παραπλευρῶς, παρὰ τῆ Κ. Κατίνα
Ἀλεξοπούλου.

Παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀνδρ. Γε-
ωργοπούλου, κειμένῳ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ.
Σπ. Στεφανοπούλου παρὰ τῇ πλατείᾳ Γεωρ-
γίου τοῦ Α'. πωλεῖται Καφές Γε μ ἐ ν ι κ ο ς
γινωσιώτατος πρωτοφανῆς ἐνταῦθα, πρὸς δραχ.
8 κατ' ὄγκον.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

«Γιαννίκου καὶ Κυπραίον»
ΛΟΥΤΡΑ
θερμὰ καὶ ψυχρὰ.

Εἰς ἰδιαιτέρους θαλάμους διασκευασμένους μεθ'
ὅλων τῶν χρειωδῶν, ἀπομάκτρων σάπωνος κλπ.
ἀπὸ τῆς 7 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 9 μ. μ. μετὰ
περιποιήσεως καὶ καθαριότητος.

Τιμὴ ἐκάστου θερμοῦ λουτροῦ δρ. 2
» » ψυχροῦ » » 150

Γίνεται ἐκπτώσις σημαντικὴ εἰς τοὺς θέλοντας
νὰ συμφωνήσωσι τακτικὴν ἐπὶ χρόνον χρῆσιν τῶν
λουτρῶν.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ LA MENAGERE

(ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου, ἀπέναντι οἰκίας Κρεμύδης)

Εἰς τὸ πληρέστατον τοῦτο ἐν τῇ πόλει Πα-
τρῶν κατάστημα, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθα-
νασίου Σ. Ἀθανασίου, πωλοῦνται ἀπαντα τὰ εἶδη
τῆς οἰκιακῆς καὶ μαγειρικῆς χρήσεως, εἶδη ἀγ-
γειοπλαστικῆς καὶ ὑαλοφυγικῆς, βιομηχανίας, παν-
τοειδῆ σκευὴ ἐκ κρυστάλλου, πορτζελάνης καὶ
λοιπὰ. Ἐτερα σκευὴ πρὸς διακόσμεισιν αἰθουσῶν
καὶ τραπεζαρίων, κλινὰι ὀρειγάλκιναι καὶ ὀρειγαλ-
κομυγεῖς. Ὀργανα καὶ παιγνίδια πρὸς διασκεδά-
σιν. Πολύφωτα δι' ἐκκλήσιας. Ὀπλα κινηγίου
καὶ στρατιωτικὰ, πιστόλια καὶ περιστροφὰ παν-
τὸς εἶδους, βραπτομηχαναὶ δι' οἰκογενείας. Νιπτή-
ρες πλήρεις εἰς διάφορα σχήματα καὶ πλείστα
ἄλλα εἶδη, ἀπαντα εἰς λίαν συμφερούσα τιμὰς
μὴ ἐπιδεχόμενα συναγωνισμῶν.

Τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ν. Θεοδοπούλου κα-
φενεῖον μετὰ τοῦ ὑπογείου του εἰς τὴν πλατείαν
«Γεωργίου Α'» ἐνοικιάζεται ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου
τρ. ἔτους, δύνανται δὲ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἐμπο-
ρικὸν κατάστημα ἢ ἐμπορογραφεῖον.

Οἰκία ἀντισεισμικῆ ἡμιψύλος εἰς τὴν συνοικίαν
Ἁγίου Διονυσίου, ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου, πλησίον
τοῦ στρατωνοῦ, ἔχουσα πέντε εὐρύχωρα δωμά-
τια καὶ πᾶν ὅτι χρειάζεται δι' οἰκογένειαν, ἐνοικι-
άζεται. Ὁ θέλων ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τὸ συνε-
χόμενον Καφενεῖον.

Ἐνοικιάζεται ἢ ἐν τῷ 22ῳ τετραγώνῳ καὶ
κατὰ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἀνδρέου μεγάλη οἰκία
τοῦ Νικολάου Ἀσημακοπούλου, πρώην Χρήστου
Ἀργυροπούλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ.

Ἐν τῷ ἐν Κερκύρας καταστήματι τοῦ ἀερίφω-
τος κατασκευάζεται ΠΙΣΣΑ ἀρίστης ποιότητος,
πωλεῖται δὲ αὐτὴ εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι πλείοτερας πληρο-
φορίας δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸν διευθυ-
ντὴν τοῦ βρῆθέντος καταστήματος Κύρ. Γεώργιον
Τορρίνην.

Διδάσκαλος ἐντριβεστάτος τῆς διπλο-
γραφίας καὶ τῆς Ἱταλικῆς γλώσσης, διδάσκει
εὐμεθόδως ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ μαθήματα θεωρη-
τικῶς καὶ πρακτικῶς. Οἱ βουλομένοι νὰ διδά-
χθῶσι καρποφόρως τὴν διπλογραφίαν ἢ Ἱταλικὴν
γλῶσσαν, εἰς ἀποτανοῦσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
κ. Δημ. Φιλίππου.